

Poučná pohádka pro malá čuňátka

Jiří Žáček

Kde se toulá vepřík Bořík?

Podívejte, tady je –

špinavý až za ušima,

protože se nemyje.

Jde si hledat kamarády,

ale kočka ježí hřbet.

Kočka: „Ty jsi čuně, hanba mluvit, zmiz mi z cesty, hybaj zpět!“

Kohout: „Pozor, pozor, kykyryký, běžte, kvočny, na svůj hřad.

Kamarádit s umouněncem? Ani za nic, čelem vzad.“

I ten hafan cení zuby, vrčí jako motorka.

Pes: „Vyženu tě ze zahrady, vyženu tě ze dvorka.“

Bořík: „Kamarádi, vám to vadí, že jsem trošku špinavý?

Co mám dělat? Utopím se, už mě život nebaví!“

Vyšel ze vrat. Na rybníku spatřil Bořík hejno hus.

Husy: „Vykoupej se, je to prima, skoč tam, hopla, jen to zkus.“

Bořík skočil do rybníka, smutek hodil za hlavu.

Bořík: „Utopit se? Ani nápad. Já si radši zaplavu.“

Zaplaval si tam a zpátky,

zavýskal si vesele

a už běží zpátky domů,

jde si hledat přátele.

Kohout: „Pozor, pozor, kykyryký, to jsou věci, kdo to ví?

Vepřík Bořík už se myje – ten je krásně růžový.“